

عنوان مقاله:

اثربخشی روش تدریس معکوس در پیشرفت تحصیلی و انگیزه تحصیلی دانش آموزان ابتدایی چالوس

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 5، شماره 47 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

الهام بابایی - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی؛ اداره آموزش و پرورش چالوس

خدیجه زال نژاد - کارشناس آموزش و پرورش ابتدایی؛ اداره آموزش و پرورش چالوس

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف اصلی بررسی اثربخشی روش تدریس معکوس در پیشرفت تحصیلی و انگیزه تحصیلی دانش آموزان ابتدایی چالوس انجام گرفت. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه دانش آموزان پایه ششم ابتدایی شهر چالوس در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به تعداد ۵۴۹۲ نفر می باشد؛ که با بهره گیری از نوع پژوهش تعداد ۳۰ نفر به عنوان جامعه نمونه و به روش نمونه گیری در دسترس برگزیده شدند. ابزارهای مورد استفاده عبارتند از: آزمون های سه گانه اندازه گیری؛ مهارت حل مسئله، نسبت و تناسب که بر اساس اهداف درسی که در کتاب راهنمای تدریس ریاضی ششم منتشر شده، تدوین شده و روایی آن مورد تایید استاد راهنما قرار گرفت؛ و پرسشنامه انگیزه تحصیلی هارتر (۱۹۸۰) استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها پس از جمع آوری داده ها، در رایانه تحت برنامه SPSS۲۴ ثبت و از آمار توصیفی که شامل توزیع فراوانی و درصد آن استفاده شد و در بخش آمار استنباطی نیز به منظور پیدا کردن تاثیر استفاده از یادگیری معکوس بر پیشرفت تحصیلی و انگیزه تحصیلی از آزمون t مستقل استفاده گردید. استفاده از شیوه تدریس کلاس معکوس در ارتقای پیشرفت تحصیلی و انگیزه تحصیلی دانش آموزان ابتدایی چالوس موثر است؛ با توجه به اثربخشی شیوه تدریس کلاس معکوس به معلمان پیشنهاد می شود تا در روند تدریس استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

اثربخشی، روش تدریس، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان، چالوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1757706>

